

## Begrundelse

Arbejdsministeren har imod anbefalingerne fra Straffelovrådet i rådets betænkning 1289/1995 afvist at tage initiativ til ophævelse af det objektive straffeansvar inden for arbejdsmiljølovgivningen.

## Svar (26/3 99)

**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Justitsministeriet har anmodet Arbejdsministeriet om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmålet.

Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til spørgsmålet.

## Spm. nr. S 1567

Til arbejdsministeren (22/3 99) af:

**Ulla Tørnæs (V):**

»Kan ministeren bekræfte, at Danmark er det eneste land i EU, hvor arbejdsmiljølovgivningen giver mulighed for at idømme arbejdsgiveren straf på objektivet grundlag i forbindelse med overtrædelse af lovgivningen, og vil ministeren i bekræftende fald redegøre for baggrunden for, at regeringen finder, at Danmark som det eneste land bør fastholde denne retstilstand?«

## Svar (31/3 99)

**Arbejdsministeren (Ove Hygum):**

Arbejdstilsynet har oplyst, at man ikke er bekendt med, at der opereres med et objektivet ansvar på arbejdsmiljøområdet i andre EU-lande.

Arbejdstilsynet har desuden oplyst, at spørgsmålet om objektivet ansvar har været forelagt EF-Domstolen af Vestre Landsret i en sag om overtrædelse af en forordning om køre- og hviletid, hvor Domstolen blev spurgt, om forordningen var til hinder for nationale bestemmelser om objektivet ansvar. Dommen er optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen fra 1995 på side 9.

Af EF-Domstolens svar fremgår det bl.a., at medlemsstaterne ved valg af sanktion skal drage omsorg for, at sanktionen er effektiv, at den står i rimeligt forhold til overtrædelsen, og at den har en afskrækkende virkning. Domstolen

lagde endvidere vægt på, at en sådan ansvarsform allerede anvendes på arbejdsmiljøområdet i Danmark, og at objektivet ansvar kan tilskynde arbejdsgiveren til at tilrettelægge arbejdet, så reglerne overholdes.

Det fremgår yderligere af Vestre Landsrets præmisser, at det i en dom fra Menneskerettighedsdomstolen synes forudsat, at et sådant ansvar under visse betingelser er foreneligt med konventionen. Højesteret har stadfæstet landsrettens dom.

Da retstraditionerne i de forskellige EU-lande er forskellige, er det ikke givet, at sanktionerne for overtrædelser skal være de samme.

Jeg mener - som det vil fremgå af min besvarelse af spørgsmål S 1569 og S 1570 - at der i Danmark er et behov for objektivet ansvar, men det er ikke ensbetydende med, at der er samme behov i andre EU-lande.

Samlet set finder jeg, at objektivet ansvar i den danske arbejdsmiljølovgivning er velbegrunnet, og jeg har derfor ingen betænkeligheder ved fortsat at lade denne ansvarsform være gældende på arbejdsmiljøområdet i Danmark.

## Spm. nr. S 1568

Til arbejdsministeren (22/3 99) af:

**Ulla Tørnæs (V):**

»Kan ministeren bekræfte, at Straffelovrådet i betænkning nr. 1289/1995 har anbefalet at opheve det objektive strafansvar inden for arbejdsmiljølovgivningen?«

## Svar (31/3 99)

**Arbejdsministeren (Ove Hygum):**

Da de to spørgsmål hænger tæt sammen, har jeg valgt at besvare dem samlet.

Straffelovrådet har i betænkning nr. 1289/1995 udtalt sig *generelt* imod brugen af objektivet individualansvar. I samme betænkning foreslog rådet en udvidelse af bestemmelserne i straffeloven svarende til de nugældende §§ 25-27, hvorefter enkeltmandsvirksomheder, der navnlig under hensyn til deres størrelse og organisering kan sidestilles med selskaber, kan straffes efter selskabsansvaret.

Straffelovrådet har imidlertid også i betænkning 1289/1995 udtalt, at der vil være områder,